

Марія Чумарна

Так чи не так?

БІЛКИ

Тернопіль
Навчальна книга – Богдан

ПРО ВОРОНУ І ЛИСИЦЮ

“Орле, добридень!” – сказала Вороні Лисиця,
Бо захотіла обідом чужим поживиться,
Саме в ту мить, як Ворона, що м’ясо украла,
Сіла на дерево й гордо униз поглядала.

“Вибач, Вороно, що так необачно сказала,
Мудру Ворону якимось орлом обізвала!”
“Слушно говорить”, – Ворона подумала згорда,
Але поживу свою притиснула до горла.

“О, ви погляньте на чорну оту нечупару!
Тільки тому вона з рота не випустить пари,
Що найдурніша у світі!” – гукнула Лисиця.
Цього уже не стерпіла розлючена птиця:
“Кар!” – лиш гукнула, про м’ясо від люті забула,
А, спам’ятавшись, таке глузування почула:

“Все в тебе є, недотепо: і голос, і врода,
Тільки не славиться розумом ваша порода.
Так не лише із Вороною трапилось в світі —
Навіть царів я зуміла в житті обдурити!”

Завжди Ворона послухати брехні готова:
“Ти про царів не казала ще в лісі ні слова!”

Любить Лисиця надміру себе похвалити,
Тож, облизавшись, таке почала говорити...

ПРО ЛЕВА І ВЕДМЕДЯ

О, це історія дуже проста і повчальна!
Лева в цім лісі усі ми царем величаємо.
Хоч він і цар, та по здобич виходить щоденно,
Іноді довго і тяжко полює даремно.

Якось блукаючи довго по лісу голодний,
Стрів він Ведмедя – й домовились щастя-пригоди
Разом шукати. Побачили мертву косулю.
Кожен на неї пожадлигим оком косує.

“Першим був я, що побачив поживу!” “Ти брешеш,
Йшов я попереду й здобич побачив я першим!”
Кинулись в бійку і, зморені, бились та бились,
Поки на землю обидва без сил покотились.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі,
придбайте, будь ласка, повну версію книги.